

Mülteci Yalnızlığım

– Ayışığı · 01 Ekim 2018

MÜLTECİ YALNIZLIĞIM

ne zaman sus olsa yüreğim
mülteci yalnızlığıma sığınırım
feryadımın sessizliğinde
fırganım arşa çıkar
derinlere gömülürüm

bugünlerde garip bir hal var üzerimde
sanki göğüs kafesim yüreğime dar geliyor
ruhum azade başıboş diyarlarda
içimdeki karışık duygular
lunaparktaki çarpışan otolar gibi

z/amansız bir keder sarmalında
zamanın neresindeyim bilmiyorum
yetim gönlümdeki ahuzarımla
bir bilinmeze doğru kaybolup gidiyorum
militan düşlerimi yüreğime gömerek

kelebek ömürde
arsız bir arzu var
içimde tarifi olmayan
henüz adı konulmamış
tutkulu bir vazgeçilmezlik

gökyüzü kara güz bulutlarıyla kaplı
gündüz ama hava akşam gibi
ruhum zifiri karanlık
dilim tutuk
söze nereden nasıl başlayacağımı bilmiyorum

bazen uzaklaşıyorum kederimden
kendimi dinlemek istiyorum
gözlerimin uykusuzluğunda
hüzün dolu gönül heybemden
boşaltıyorum miadı geçmiş hayallerimi

gezinirken gönlümün en derin tenhasında
ruhum akıyor gözlerimden
yüzümde garip bir tebessüm ağlıyor
gözlerimin yeşilinde saklı kalan
yaşayamadığım baharlar için

AYLA CERMEN TÜFEKÇİ / 01.10.2018